

עפ"ת 23538/08/23 - אינפיניטי סטיל בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

07 מרץ 2024

עפ"ת 23538-23 אינפיניטי סטיל בע"מ ני' מדינת ישראל

תיק חיזוני: 10501353980

לפני כבוד השופט אינאש סלאמה

המערער אינפיניטי סטיל בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד מאהר נאסר

נגד

המשיבה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לטעורה בחדרה בהמ"ש 2989-07-23 מיום 3.8.2023, במסגרת דחה בית משפט קמא את בקשתה של המערערת להארכת موعد להישפט בגין הودעת תשלום קנס מס' 10501353980 (להלן גם: "הדו"ח") שענינה עבירה של שימוש בטלפון ניד שלא באמצעות דיבורית, עבירה מיום 5.7.2022.

2. בבקשתה להארכת موعد שהגישה המערערת לבית המשפט קמא, התבקש בית המשפט להאריך את המועד להישפט תוך שネットון, כי המערערת הינה חברה העוסקת בתחום הייבוא והשיווק של בגדים וכי לא ידועה אודות הדו"ח ולא קיבלת כל הودעה או דבר דואר בעניינו. בבקשתה נטען, כי לערערת נודע על הדו"ח לאחר שקיבלה התראה אחת בלבד מיום 19.3.2023 אשר הגיעה לידי בדואר רגיל ובאיחר ניכר", **זמן המקביל להגשת הבקשה**.

עוד נטען, כי אם הדו"ח היה מתאפשר במועד, הייתה המערערת פונה ללא שיהוי להסביר על שם הנציג אשר החזיק ברכב מטומה, מר מסרי חוסאם. לפי המערערת, "כל הנראה הדו"ח (אם בכלל נשלח) נשלח לכתובות הישנה (עופרי סעדיה 13 פתח תקווה או השקד 8 גבעת שמואל) ולא לכתובות העדכנית **בשםעון 2 מושב קידמה שהינה הכתובה של משרד המבקרת**". נציגת המערערת הצהירה (סע' 7 לתחביר לצורף לבקשתה), "כי שינוי הכתובת נעשה לפני מועד ביצוע העבירה האמור בתדפיס המרכז לגבית קנסות...".

בהודעה מאוחרת שהגישה המערערת לבית המשפט קמא צוין, כי בתאריך 16.7.2023 שילמה היא "את הקנס נשוא הדו"ח ודו"ח אחר, לאחר שהotel עיקול על חשבונה, ב'כפייה', הייתה ולא נמצאה דרך חלופית להסרת העיקול".

3. בתגובה של המשיבה לבקשתה בבית המשפט קמא נטען, כי מדובר בדו"ח אשר שולם על ידי המערערת ומ声称 "כמו חזקת מסירה וחזקת הרשותה בדיון ואין עוד מקום להידרש לניסיבות התשלום". לפי המשיבה, "מדובר בחולוף זמן משמעותי על חשבונה, ב'כפייה', הטענה "בדבר הרצון להסביר את הדו"ח על

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

שם הנגה בפועל לא מקינה עילה להצדיק מתן ארכה כمبرוקש".

.4. בהחלטתו, כאמור, דחה בית המשפט קמא את הבקשה, תוך שקבע כי שעה שהדו"ח שלום מוחזקת המערערת כמו שהודתה והורשעה בביצוע העבירה. כמו כן ובכל הנוגע לטענת ההסבה, "כבר נקבע כי אין ביסוס של עילה המצדיקה מתן ארכה להישפט בגין טענות אלו". עוד נקבע, כי לא הוכח בפני בית המשפט קמא "כשל בחזקתו המסרירה, שכן לא הוצאה אסמכתא המבוססת מהי כתובתה הרשמית של המבוקשת (המעערערת) ולא של אדם פרטי, אורגן שלה". עוד נקבע כי לא הוכח חשש לעיוות דין.

.5. המערערת מאננה להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור חוזרת על טענותיה כפי שקיבלו ביטוי בבקשתה מלפני בית המשפט קמא. נטען, כי המערערת ידעה על הדו"ח אך ורק במקביל להגשת בקשה לבית המשפט קמא, הייתה ולא קיבלה את הדו"ח בזמן וכי נודע לה עליו אך ורק מהתראה מאוחרת אותה קיבלה לכתובתה הישנה. נטען, כי בית המשפט קמא שגה בהתייחסו לנسبות תשלום הכנס, לסתירת חזקתו המסרירה ולעיוות הדין. עוד נטען, כי שגה בית המשפט, שלא קבע דין במעמד הצדדים.

.6. בדין לפני חזר ב"כ המערערת על נימוקי הערעור וצין, כי תשלום הדו"ח לאחר הגשת הבקשה נבע מעיקול שהוטל על חשבון המערערת. התשלום נקבע עליה וזאת לאחר הגשת שתי בקשות להארצת מועד להישפט בבתי משפט שונים בנצרת ובחדרה. ב"כ המערערת צין, כי המערערת "יצאה לחו"ל לצרכי עבודתה ושהתא שם חדש ימים. אחרי שהגיעה, גילתה שהתקבל דו"ח, שצבר פיגורים". המערערת לא ישבה בחיבור ידים ומיד פנתה כדי להסביר את הדו"ח על שם הנגה. עוד נטען לחוסר אחידות בפסקיה.

.7. ב"כ המשיבה התנגד לערעור וצין, כי לא מדובר בחברת ליסינג אלא בעובד של החברה, שעיל פי הטענה הוא זה שנาง ברכב "בכובעו כעובד. لكن גם אם טענת המערערת נכונה, הרי שהעובד נהג ברכב והעובד הוא ידה הארכוה של המערערת. לפי טענת המערערת עצמה, העובד לא השתמש באופן פרטי, אלא בתור עובד החברה". עוד נטען, כי "לא קיים תצהיר של הנגה בפועל". בנוסף, טענה המשיבה כי הדואר נשלח לכתובתה הרלוונטי של המערערת וכי הדו"ח שלום.

דין והכרעה

.8. לאחר שנתי דעתי להודעת הערעור על נספחה ולטענות הצדדים לפני, ולאחר שעינתי בתיק של בית המשפט קמא, נחה דעתני כי **דין הערעור להתקבל**.

.9. אין חולק כי מדובר בדו"ח בגין עבירה מיום 5.7.2022 וכי הבקשה להישפט הוגשה בחולף שנה, ביום 7.7.2023. אלא שטענתה של המערערת כי לא ידעה על הדו"ח עד בסמוך ובמקביל להגשת הבקשה

לבית המשפט קמא לא נסטרה. נהفور הוא, בתגובהה בבית המשפט קמא, המשיבה לא התמודדה עם הטענה בבקשתו ובתחair כי הדו"ח לא התקבל אצל המערערת. לתגובה לא צורפה כל אינדיקציה לעניין שלוח הדו"ח או קיבלתו אצל המערערת ולא צורף אישור מסירה או כל מסמך אחר שיש בו כדי לבסס ולהקימ את חזקת המסירה.

10. מהמסמכים שהונחו לפני עולה כי הדו"ח שולם והמעערערת אינה חולקת על כך, אולם מדובר בתשלום שבוצע **לאחר** הגשת הבקשה, ומקורה בהטלת עיקול על חשבונה של המערערת. תשלום הדו"ח בנסיבות אלה ובמועד בו שולם, אין בו אפוא כדי לטעון בחזקת מסירה כפי שטען המשיבה.

11. בהעדר אינדיקציה על מסירה ומטענה של המערערת כי ידעה על הדו"ח לראשונה רק במקביל למועד הפניה לבית המשפט לא נסטרה, הרי שהונח טעם להערכת המועד להישפט, אף ללא קשר לטענת ההסהבה, שבנסיבותינו יש בה כדי להוות טעם נוספת בכגון דא, שעה שנקבע כי המערערת לא השתתפה בפניהם.

12. בסופה של יום, שוכנעתי כי טענת המערערת לעניין העדר מסירה של הדו"ח עומדת איתנה, במיוחד כאשר ההתראה של המרכז לגביית קנסות נשלחה כתובות לא עדכנית של בעלי המערערת, לאחר שכתובות זו שונתה כפי שעולה מהתמצית הרישום של המצהירה מטעם המערערת. בנסיבות אלה, יש מקום להאריך את המועד להישפט.

13. השורה התחתונה מכל האמור, **הייא שדין הערעור להתקבל והמועד להישפט מוארך בהתאם.**

מציאות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדים כמפורט.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר
הצדדים, בהסכמה שלהם.